

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษานี้เป็นการวิจัยเชิงพรรณนาหาความสัมพันธ์ (descriptive correlational research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสมรรถภาพการได้ยินของคนงาน พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของคนงาน และหาความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการได้ยินกับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของคนงานในแผนกการผลิตโรงงานน้ำตาลทราย กลุ่มตัวอย่างเป็นคนงานในแผนกการผลิตโรงงานน้ำตาลทราย จังหวัดกำแพงเพชร จำนวน 201 คนซึ่งคำนวณขนาดกลุ่มตัวอย่างจากตารางขนาดกลุ่มตัวอย่างของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgan, 1970) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบตามความสะดวก (convenience sampling) รวบรวมข้อมูลระหว่างเดือนสิงหาคม ถึง เดือนกันยายน พ.ศ. 2549

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย เครื่องตรวจการได้ยิน (audiometer) และแบบสอบถามพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง สร้างขึ้นจากการทบทวนวรรณกรรมและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง แบบสอบถามได้รับการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ 5 ท่าน ได้ค่าดัชนีความตรงตามเนื้อหาเท่ากับ .93 ทดสอบค่าความเชื่อมั่นกับคนงานในแผนกการผลิตโรงงานผลิตน้ำตาลทราย จังหวัดกำแพงเพชร ที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาจำนวน 10 คน ใช้สูตรสัมประสิทธิ์อัลฟาของครอนบาค (Cronbach's alpha coefficient) ได้ค่าความเชื่อมั่นของพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวมเท่ากับ .80 และค่าความเชื่อมั่นของการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงเท่ากับ .74 การหลีกเลี่ยงจากเสียงดังเท่ากับ .73 การไปตรวจสมรรถภาพการได้ยินเท่ากับ .89 ส่วนความเชื่อมั่นของผู้วิจัยในการใช้เครื่องตรวจการได้ยิน (audiometer) ทำการตรวจสอบกับผู้เชี่ยวชาญโดยการเปรียบเทียบผลการประเมินสมรรถภาพการได้ยินจำนวน 5 คน จนได้ผลสรุปตรงกันร้อยละ 100 หลังจากนั้นนำเครื่องมือการวิจัยไปรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

ผลการวิจัย พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีสมรรถภาพการได้ยินที่ต้องเฝ้าระวัง ร้อยละ 42.30 และสมรรถภาพการได้ยินที่ผิดปกติ ร้อยละ 34.32 สำหรับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงพบว่า กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 74.62 มีพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงรายด้าน พบว่า ด้านการใช้อุปกรณ์

ป้องกันเสียง กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 71.15 มีพฤติกรรมการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงในระดับปานกลาง ด้านการหลีกเลี่ยงจากเสียงดัง พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ ร้อยละ 80.60 มีพฤติกรรมการหลีกเลี่ยงจากเสียงดังในระดับปานกลางและด้านการไปตรวจสมรรถภาพการได้ยินพบว่า กลุ่มตัวอย่างมีพฤติกรรมการไปตรวจสมรรถภาพการได้ยินในระดับปานกลางและระดับต่ำ ร้อยละ 61.20 และ ร้อยละ 28.85 ตามลำดับ เมื่อทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างสมรรถภาพการได้ยินและพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงของคนงาน ในโรงงานผลิตน้ำตาลทรายพบว่า พฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงโดยรวม มีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถภาพการได้ยินอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($r_{pb} = -.304, p < .01$) เมื่อพิจารณาพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงเป็นรายด้านพบว่า การใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถภาพการได้ยิน ($r_{pb} = -.230, p < .01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการหลีกเลี่ยงจากเสียงดังมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถภาพการได้ยิน ($r_{pb} = -.273, p < .01$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติและการไปตรวจสมรรถภาพการได้ยินมีความสัมพันธ์ทางลบกับสมรรถภาพการได้ยิน ($r_{pb} = -.158, p < .05$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ข้อจำกัดในการวิจัย

ข้อค้นพบจากการวิจัยในครั้งนี้อาจมีความคลาดเคลื่อนหรือข้อจำกัดที่ต้องพิจารณาในประเด็นของวิธีการรวบรวมข้อมูล

การใช้แบบสอบถามเพียงอย่างเดียวในการประเมินพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียง อาจได้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน เนื่องจากข้อมูลที่ได้มาจากการรับรู้หรือความเข้าใจของผู้ตอบแบบสอบถามเพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุผลนี้จึงควรมีการตรวจสอบซ้ำ โดยวิธีการสังเกตพฤติกรรมป้องกันอันตรายจากเสียงร่วมด้วย โดยเฉพาะการใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียง และการหลีกเลี่ยงเสียงดัง เพื่อได้ข้อมูลที่ถูกต้อง ในการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยไม่สามารถเข้าไปทำการสังเกตกระบวนการทำงานในโรงงานผลิตน้ำตาลทรายได้เพราะผู้วิจัยได้รับอนุญาตจากทางโรงงานเข้าไปรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง โดยการใช้แบบสอบถามแจกให้คนงานตอบและตรวจสมรรถภาพการได้ยินแก่คนงานเท่านั้น ดังนั้นการนำผลการวิจัยไปใช้อ้างอิงจำเป็นต้องตระหนักในข้อจำกัดของวิธีการรวบรวมข้อมูลที่จะส่งผลต่อข้อค้นพบของการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

จากผลการศึกษาครั้งนี้ สามารถเป็นข้อมูลพื้นฐานในการจัดบริการอาชีวอนามัยและความปลอดภัยและการบริหารจัดการสำหรับเจ้าของสถานประกอบการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. ควรมีการเฝ้าระวังด้านสุขภาพอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะจัดให้มีการประเมินสมรรถภาพการได้ยิน ด้วยเครื่องตรวจการได้ยิน (audiometer) แก่คนงานกลุ่มเสี่ยงที่ทำงานในสิ่งแวดล้อมที่มีเสียงดัง เพื่อค้นหาภาวะสูญเสียการได้ยินจากเสียงในระยะเริ่มแรก และช่วยป้องกันไม่ให้เกิดการสูญเสียการได้ยินในระยะที่รุนแรง จัดให้มีการประเมินสมรรถภาพการได้ยินแก่คนงานก่อนเข้าทำงาน เพื่อรวบรวมเป็นข้อมูลพื้นฐานของแต่ละบุคคล และประเมินสมรรถภาพการได้ยินประจำปี เพื่อเป็นการเฝ้าระวังภาวะสูญเสียการได้ยิน ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการพิจารณาเงินทดแทนในกรณีที่มีการสูญเสียการได้ยินจากการทำงาน เป็นประโยชน์ทั้งหน่วยงาน และผู้ปฏิบัติงาน

2. ควรดำเนินการสื่อสารความเสี่ยง (risk communication) โดยเฉพาะคนงานในแผนกการผลิต โรงงานน้ำตาลทราย ที่มีความเสี่ยงจากการสัมผัสเสียงดังในสิ่งแวดล้อมการทำงาน โดยการให้ความรู้แก่คนงานเกี่ยวกับอันตรายของเสียงดัง และการสูญเสียการได้ยินจากเสียงสะท้อนให้เห็นถึงผลกระทบของการสูญเสียการได้ยินจากเสียง และประโยชน์ของการป้องกันอันตรายจากเสียง เพื่อสร้างความตระหนักในการปฏิบัติพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียง

3. ควรปรับพฤติกรรมการป้องกันอันตรายจากเสียงของคนงาน ที่ยังปฏิบัติไม่เหมาะสม เช่น ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงขณะทำงาน สวมใส่อุปกรณ์ป้องกันเสียงไม่ถูกต้อง ไม่ตรวจสอบและเปลี่ยนปลั๊กอุดหูเมื่อชำรุด ไม่ใช้อุปกรณ์ป้องกันเสียงเมื่อเข้าเขตที่มีป้ายเตือนไม่หลีกเลี่ยงจากเสียงดังโดยอยู่ห่างจากเครื่องจักรเสียงดัง ไม่ไปตรวจการได้ยินทุกครั้งตามที่โรงงานจัดบริการ เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อลดโอกาสการเกิดภาวะสูญเสียการได้ยินจากการสัมผัสเสียงดัง

4. เสนอแนะให้ผู้บริหารโรงงานผลิตน้ำตาลทราย จัดทำโครงการอนุรักษ์การได้ยินในโรงงาน เนื่องจากเป็นกิจกรรมที่สำคัญในการควบคุมป้องกันการสูญเสียการได้ยินจากการทำงาน เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎกระทรวงแรงงานปี 2549 ที่กำหนดให้สถานประกอบการที่มีการมีระดับความดังเสียงมากกว่าหรือเท่ากับ 85 เดซิเบล (เอ) ต้องดำเนินโครงการอนุรักษ์การได้ยิน

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป ดังนี้

1. ควรมีการศึกษาไปข้างหน้า (prospective study) เพื่อติดตามพฤติกรรมกำบังกันอันตรายจากเสียงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพการได้ยินของคนงาน เพราะจะทำให้ได้ข้อมูลที่มีความถูกต้องแม่นยำกว่ารูปแบบการศึกษาเชิงพรรณนาระยะสั้น
2. ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมกำบังกันอันตรายจากเสียงของคนงาน เพื่อนำข้อมูลมาวางแผน พัฒนารูปแบบการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมกำบังกันอันตรายจากเสียงได้อย่างเหมาะสม
3. ควรมีการศึกษาวิจัยเพื่อพัฒนารูปแบบการดำเนินการป้องกันกำบังกันการสูญเสียการได้ยินในโรงงานผลิตน้ำตาลทราย

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved